

Istina se ostvaruje u susretu

Poruka predsjednika Vijeća HBK-a za katehizaciju i novu evangelizaciju na početku katehetske i školske godine 2014./2015.

Draga braćo svećenici, redovnice i redovnici, vjeroučitelji i katehete!

Istina o kraljevstvu Božjem prima se u susretu. Od svojih početaka Crkva je pokušavala na različite načine ispunjavati nalog koji je dobila od Isusa Krista: »Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju.« (Mk 16, 15) Da bi nam pokazao kako se to čini, »zareda obilaziti gradom i selom propovijedajući i navješćujući evanđelje o kraljevstvu Božjemu« (Lk 8, 1). Doista, uspješno ili manje uspješno, spretno ili manje spretno, navjestitelji evanđelja odvažno su slijedili put Učitelja na način kako im je to u povijesti bilo moguće. Danas, kada Crkva promišlja o novoj evangelizaciji, odnosno o prenošenju vjere »novim jezikom prispodoba« (papa Benedikt XVI.), na poseban način ima pred očima čovjeka koji je postao žrtvom suvremenih »božanstava«, vlastite samodostatnosti, površnosti, tj. vremena »slabe misli« i osamljenosti. Svjesna činjenice da je istina o kraljevstvu Božjemu jedina koja u potpunosti može čovjeka učiniti sretnim, Crkva želi iznova tražiti put do susreta s njim, kako bi mu posvjedočila istinu da »radost evanđelja ispunja srce i cijeli život onoga koji susretne Isusa« (papa Franjo, *Radost evanđelja*, 1). Ostvariti takav susret preduvjet je i bitna dimenzija svakoga evangelizacijskog i katehetskog djelovanja Crkve.

Izvorno mjesto susreta Boga i čovjeka: župna zajednica. Bog nam dopušta imati udio u njegovu osobnom, otajstvenom životu. Susret s njim ostvaruje se u liturgijskom, sakramentnom i pastoralno-katehetskom životu konkretne župne zajednice. Ima li ljepše i privlačnije ponude čovjeku željnu potpuna ostvarenja od života u zajednici koja snagom sakramenata svakodnevno živi iskustvo susreta s Bogom? Nažalost, sve više postajemo svjedoci činjenice da suvremeni čovjek ne samo da u konkretnoj župnoj zajednici ne nalazi »izvor na kojemu bi utažio svoju žeđ« (papa Ivan XXIII.), nego bezbolno i bez interesa proživljava »krizu Boga«, tj. nestajanje svijesti o Bogu u vlastitoj povijesti i sadašnjosti. Ta »kriza Boga« posljednji je poziv Crkvi da se probudi i čovjeku ponovno omogući iskustvo susreta s Bogom! Crkva postoji radi naviještanja kraljevstva Božjega. Ona nije sama sebi svrhom. Zato mora izići iz »sobe ustajala zraka, u kojoj će se, ako iz te sobe ne izađe, ubrzo razboljeti« (usp. papa Franjo, *Pismo sudionicima 105. plenarnog zasjedanja Biskupske konferencije Argentine*, 25. ožujka 2013.).

Uvjereni smo da su mnoge naše župne zajednice mjesta novih nada i novih snaga, koje vjernike ohrabruju da nastave živjeti svoj svakodnevni život snagom svjetla vjere. Međutim, često se događa da »fast-food« tečajevi, bilo u pripravi za sakramente, bilo oni vezani uz mistagoško produbljenje otajstva susreta s Bogom ili koji drugi oblik navještanja, ne ostavljaju dovoljno prostora za stvaranje ozračja autentična susreta među dionicima evangelizacijskog procesa. Usto se nekada »spasenjsko sredstvo milosrđa zamijeni oružjem strogosti« (papa Ivan XXIII.) na različitim područjima našega djelovanja. Tako umjesto mostova gradimo barikade, na kojima se nikada nije moglo, niti se može ostvariti iskren i autentičan susret te upoznati prava istina o onomu kojega naviještamo. Umjesto stručnjake za apokaliptička pitanja ili namrgođene sudce, drugi u nama moraju vidjeti radosne glasnike (usp. papa Franjo, *Radost evanđelja*, 168). Nakraju, svi mi koji živimo u konkretnoj crkvenoj i župnoj zajednici, živimo u sudioništvu iste vjere. Ona pak nikada ne razdvaja. Ona ujedinjuje!

Dragi navjesticitelji, evangelizacija nije nikada individualan i izoliran čin, čin pojedinca. Ona je uvijek crkveni čin. Jednostavan propovjednik, umoran kateheta ili vjeroučitelj, svaki koji i u najdaljem kutu Zemlje naviješta evanđelje ili okuplja zajednicu, podjeljuje i slavi sakramente, ostvaruje to kao čin Crkve. U susretu s Crkvom vjerniku je omogućeno susresti Krista. Na konkretnu mjestu. U konkretnu trenutku.

Katehetski susret uvijek je navještaj Božje riječi. Dok se suočava s »krizom Boga«, Crkvi se nameće izazov njezina prevladavanja. To može ostvariti misionarskim žarom nove evangelizacije. Govor o novoj evangelizaciji nije govori o alternativama prošlosti, nego zahtjev upućen svakomu navjesticitelju Božje riječi da preispita osobni i vlastiti odnos prema pozivu koji mu je darovan. Što to konkretno znači? Sveti Franjo je naime svojoj braći rekao: »Naviještajte evanđelje! Ako treba, onda i riječima.« To doslovce znači: kateheta, navjesticitelj, vjeroučitelj ne radi – on jest kateheta. On je to cijelim svojim životom. On je drugi Krist! Tako razmišljajući lakše je razumjeti da je svaki katehetski susret, bio on uokviren u vjeronauku u školi ili u koji od oblika župne kateheze, uvijek navještaj Božje riječi. »Cilj (misijskog poslanja, odnosno katehetskoga susreta) nije taj da se (navjesticitelj i slušatelji) druže da provode vrijeme zajedno. Ne, cilj je naviještati kraljevstvo Božje. I to je hitno, to je i danas urgentno! Ne smije se gubiti vrijeme na čavrljanja, ne treba čekati zajedničku suglasnost; treba poći naviještati.« (Papa Franjo, *Angelus*, 7. srpnja 2013.) Naviještati evanđelje znači zapravo živjeti evanđelje. Živjeti evanđelje ne znači biti »kip u muzeju« (usp. papa Franjo, *Nagovor sudionicima Svjetskoga kongresa o katehezi*, 27. rujna 2013.), nego ići u susret životnim pitanjima djece, mladih i odraslih. Živjeti evanđelje istodobno je pitanje svakomu od nas kateheta i vjeroučitelja: Ne samo kako radiš, nego i kako moliš za zajednicu?

Draga djeco i mladi, dragi roditelji!

Bratsko putovanje s Crkvom. Na početku ove katehetske i školske godine crkvena vas zajednica poziva da se susretete s njom. Taj će susret biti nošen riječju koja želi biti izgovorena. Riječju koja je nošena ljubavlju. Za »bratsko putovanje s Crkvom« (papa Ivan Pavao II.) ništa vam drugo nije potrebno osim otvorenog srca. To se putovanje može ostvariti u vjeronauku u školi, u katehezi u župnoj zajednici te u drugim oblicima života i djelovanja Crkve. Nadamo da ste vi, draga djeco i mladi, i vi dragi roditelji, čiji je poziv na putovanje s Crkvom ispisan u riječi sakramenta krsta, već odgovorili i da ćete odgovoriti na taj poziv te krenuti u novu katehetsko-pastoralnu i školsku godinu u zajedništvu s Crkvom. Jedino se na takav način, u susretu, u odnosu utemeljenom na riječi, koja je nošena uzajamnom ljubavlju, može susresti prava Istina. Istina je to kojoj nitko nije gospodar. Istina je to koja ima svoje ime: Isus Krist!

Nadamo se da će prostori susreta ispuniti i sve prostore međusobna udaljavanja. Takvih se prostora, omeđenih zidovima jednostranih i necjelovitih istina, posebno kada je riječ o školskom odgoju i obrazovanju, izgradilo, nažalost, mnogo. Vrijeme je izgradnje novih mostova, vrijeme »bratskog putovanja« i razgovora onih koji su danas odgovorni za cjelovit rast i razvoj čovjeka. Crkva je odavno krenula, spremna je i sve rado poziva na takav hod.

Bog, koji nam neprestano otkriva istinu života, bio sa svima vama!

U Đakovu, 29. kolovoza 2014.

✠ Đuro Hranić,
predsjednik Vijeća HBK-a za katehizaciju